

יום ב', ט"ו בטבת תשס"ה (27 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

המשא ומתן התעכב מעבר לזמן הצפוי. שני נציגים של רשת נדל"ן עשו כל מאמץ להשלים את העסקה, בה יצליחו לקנות בניין משרדים במרכז העיר, מקסיקו סיטי. אבל עורכי הדין הקפידו על כל פרט – דרשו לבדוק כל חדר משרד שבבניין, את כל פוליסות הביטוח, וכמובן להסכים על תנאי התשלום. **יעקובו שרם**, השותף האחראי בקבוצת בעלי הבניין, מאד רצה להביא את העסקה לסיום מוצלח. אך, בכל רגע חולף, סבלנותו הגיעה כמעט לקיצה. **יעקובו ניסה** זה כמה חודשים למכור בניין זה, כדי שיוכל סוף-סוף לראות פירות מהשקעתו. אדריכל במקצועו, הוא תכנן, קנה ומכר בניינים רבים בעבר, אך בניין זה היה השקעתו הגדולה ביותר עד עכשיו, וכל יום שעובר מבלי שיצליחו למכרו – הפסד הוא. מה גם, באווירה הפיננסית במקסיקו באותה תקופה, התפוסה בבניין שאפה לאפס. **ככל שחלפו השעות**, יעקובו נהיה יותר מתוח ועצבני. הקונים הפוטנציאליים הבהירו לו שהם עומדים להמריא למחרת בבוקר, יום שבת. אם יצליחו לסיים את הרכישה, מה טוב. ואם לאו – לאו! היתה זו השעה המאוחרת שהכניסה את יעקובו ללחץ. הוא החל, כשנה לפני-כן, להשתתף בשיעורי תורה באחד הכוללים בעיר. עכשיו, כמה ערבים בשבוע, הוא היה יושב ולומד – אם כי עוד לא היה שומר שבת. אך אשתו סופיה והוא היו "נעים" לכיוון זה, ומשרדו היה סגור בשבת. **חצוי** בין רצונו למכור את הבניין לבין רצונו לא להמשיך את הדיון לתוך השבת הקרבה ובאה, השעון אמר לו שאין לו ברירה אלא לסיים את הדיון. יעקובו אמר לקונים שהוא חייב עכשיו ללכת, ומבקש לחדש את המו"מ ביום ראשון או שני. הם סירבו, ואמרו לו שזה או עכשיו או בכלל לא. מחר בבוקר הם במטוס. יעקובו לא נכנע. ליל שבת בבית הכנסת הוא דבר שהוא לא הפסיד כבר מזמן, והוא לא התכוון להפסידו הערב. הקונים נדהמו שהוא היה מוכן להפסיד עסקה שבאמת יכולה היתה להביא לו רווחים נכבדים. אך הוא לא זו. **עם זאת**, יעקובו המשיך להיות חצוי. בשבת הזאת הוא לא ראה הרבה מנוחה. הוא חקר את עצמו ללא סוף – האם נהג נכון? הרי, שבתות רבות היה יכול לשמור בעתיד. אבל למכור את הבניין – מי יודע מתי, אם בכלל, תהיה לו הזדמנות אחרת?

כעבור שבועיים, ב-19 בספטמבר 1985 – באמצע עשרת ימי התשובה בין

ראש השנה ליום הכיפורים - אסון פקד את מקסיקו. בתוך שניות, **רעידת אדמה ענקית** גזרה את העיר לגזרים, הפילה בניינים, והרגה אלפי אנשים ר"ל. כעבור 24 שעות, עוד רעידה הוסיפה להגדיל את מימדי הטרagedיה. המחיר הכבד כמובן היה באובדן החיים – אלפי הרוגים ורבבות פצועים. אך גם ההרס. מרכז העיר של מקסיקו סיטי נהרס כמעט לחלוטין, דבר שגם הקשה על המאמצים לחלץ אלה ששרדו את האסון. ואולם... בתוך כל זה, **בניין אחד עוד עמד** – זה שיעקובו לא הצליח למכור. ממשלת מקסיקו היתה זקוקה למקום מרכזי שממנו אפשר היה להריץ את מבצע ההצלה שלה. אחרי שהבניין נבדק והוכרז "בטוח", הממשל קנה רוב המשרדים בו, וחברות גדולות – שגם הם היו זקוקים למקום אחרי שבנייניהם התמוטטו – קנו את מה שנשאר בבניינו של יעקובו. הסכומים שיעקובו הרוויח היו הרבה מעבר למה שהיה משיג אילו היה מוכר את הבניין

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננו עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ב', ט"ו בטבת תשס"ה (27 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבועיים לפני-כן. "אשרי האיש ... [ש]בתורת ה' חפצו... והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פרו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח." [תהלים א']

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונֵּה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל